

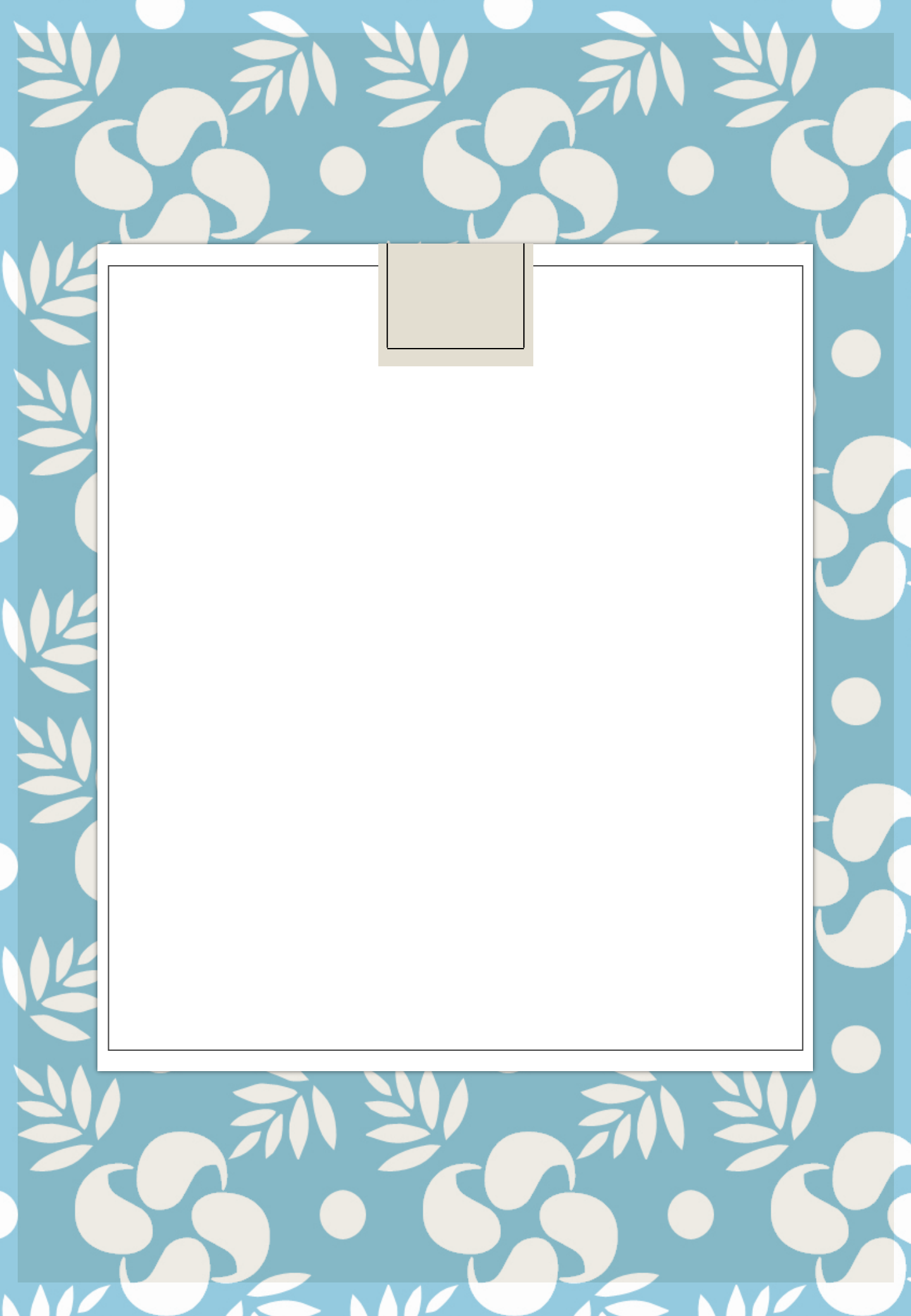
גד אביטל
תשל"ט - תשנ"ה
1978-1994

אלבום זה הוא חלק מתכנית ההנצחה הארצית, מיזם חברתי וערכי, אשר במסגרתו בני נוער פוגשים משפחה שכולה, לומדים ושומעים על יקיר ליבן ומכינים אלבום הנצחה.

התלמידים המשתתפים בתכנית זו, מבצעים את פעילותם במסגרת תוכנית מעורבות חברתית. התלמידים מלווים בכל שלבי הפעילות על-ידי פרחי הוראה מהמכללות האקדמיות לחינוך.

תכנית זו נעשית בשיתוף הגופים הבאים:
אגף בכיר הכשרה והתמחות עובדי הוראה, משרד החינוך
ארגון יד לבנים
אולפנת צביה מעלה אדומים
ומכללה ירושלים לבנות

**כתיבה ועריכה התלמידות: גילת חייט אולפנת צביה מעלה אדומים
ליווי הנחייה פרח הוראה: יעל דויטש, מכללה ירושלים לבנות.**

**גד אביטל
בן שאול ואסתר
נולד בא 'בטבת תשל"ט
(31.12.1978)
במושב ארגמן
בישראל.**

**פרקי
ילדותו**

גד נולד בא' בטבת תשל"ט
(31.12.1978).

בבית החולים הר הצופים בירושלים.
להוריו שאול ואסתר ז"ל.
גד גדל במושב ארגמן אשר בבקעת
הירדן.

הוא היה ילד מקסים ומיוחד, חרוץ,
עדין, שקט, צנוע וחברותי מאוד.
גד אהב מאוד כלבים וסוסים,
ואהב לטייל בארץ ולהיות בטבע.
למד בבית הספר "גפנים" בבקעה.
בסיום חטיבת הביניים הוא עבר
למכללה לחיל חימוש בצריפין, שם למד
מכונאות, בנוסף לגד היה חלום לפתח
אמצעי טכנולוגיה שישמש את צה"ל.

רקע משפחתי :

שאול היה קצין מג"ב ,

אתי אשתו עבדה בכח אדם

במפעל בבית שאן.

ב 1974-הגיעו שאול ואתי למושב ארגמן

ביחד עם בנם אופיר בן השנה.

שם גידלו ענבים, פרחים וירקות.

בהמשך שאול גויס לקבע בחטיבת

הבקעה, ולאחר מכן שירת כקצין ביטחון,

ואתי הייתה שוטרת בגשר אדם.

במשך השנים נולדו להם ילדים נוספים-

אריק ז"ל, גד ז"ל, אוהד ואדווה .

גד היה הילד השלישי מבין חמישה.

ב 1988-נפטרה אתי ממחלת הסרטן.
ב 1992-אופיר הבן הבכור נפצע בתאונת
אימונים ונשאר נכה צה"ל עד היום.
ב 1996-נהרג אריק בתאונת אופנוע.
ב 1994-שאול התחתן עם יעל .
ב 1996-נולד הבן יוחאי .
יוחאי עובד עד היום עם שאול ,
הם מגדלים יחד תמרי ממהול .

משמר הגבול או בראשי תיבות: מג"ב

הוא כוח משמר גבול וז'נדרמריה, הזרוע המבצעית של משטרת ישראל, שמטרתה לתת מענה לבעיות בנושאי מיידית באירועים. מטה משמר הגבול נמצא בעיר לוד.

כוח האדם במג"ב מורכב בעיקר מלוחמים, המשמשים בתפקיד ביניים בין שוטר לחייל. להלכה, סמכויותיו של שוטר מג"ב שוות לסמכויותיו של כל שוטר רגיל, אך לא כך הכשרתו, הוא מתמחה בלחימה כמו חייל קרבי (שוטרי משמר הגבול מוכשרים כרובאי (05 וחמוש ברובה סער כנשק אישי) שוטרים בשירות קבע חמושים גם באקדח שירות. (כמחצית מהשוטרים משרתים במשמר הגבול במסגרת שירות החובה שלהם והמחצית השנייה הם אנשי קבע מקצועיים. למג"ב כמה יחידות מיוחדות - כגון: הימ"מ, הימ"ס, סמ"ג ויחידות החבלה - המתמחות בסוגים שונים של לחימה; וכוח המתנדבים שנקרא (מתמ"ד) מתנדבים במדים.)

משמר הגבול הוקם בתחילה במסגרת צה"ל כחיל הספר שהיה קיים חודשים מספר לאחר קום המדינה ועסק בשמירת גבולות, והוקם רשמית כחיל משטרת ישראל בשנת 1953 מאז הקמתו עסק מג"ב בתפקידים רבים ומגוונים והוא כוח ורסטילי המבצע משימות מסוגים רבים. יחידות מג"ב פרושות בכל רחבי ישראל, מאילת ועד גבול לבנון, ובכל מקום הם כפופים למפקד האזור בו הם משרתים, כאשר ברוב חלקי הארץ הם כפופים למפקד המחוז המשטרתית וביהודה ושומרון — למפקד אוגדת איו"ש) לפיקוד צה"ל.)

מג"ב ובעיקר קציניו, משמשים גם כמאגר כוח אדם ממנו שואבת משטרת ישראל מועמדים מתאימים למילוי תפקידים במשטרה הרגילה. קציני מג"ב לא מעטים הצטרפו לשדרות הפיקוד של המשטרה הכחולה.

ביטחון פנים, לוחמה בטרור, לחימה בפשיעה קשה, אבטחת מתקנים רגישים כולל מעברי גבול, אבטחת האזורים הכפריים ומניעת גנבות חקלאיות, דיכוי הפרות סדר ובמקרה של מלחמה בתוך גבולות המדינה, לקיחת חלק בלחימה ובמעצרים. מג"ב הוא כוח רב-תכליתי המסייע למשטרת ישראל ולצה"ל בטיפול בבעיות שבתחומי התמחותו כעתודה מרכזית להתערבות.

גשר אדם) ג'סר א דאמיה)

גשר אדם הוא אחד מן הגשרים הגדולים בבקעת הירדן, אשר היווה עורק תחבורה חשוב בארץ ישראל ההיסטורית, עקב קרבתו לשכם, עמאן, יריחו ובית שאן. בשנת 1970 הוקמה ההתנחלות משואה בקרבת הגשר.

גשר זה הוא העתיק בגשרי בקעת הירדן, והוקם בידי השליט הממלוכי ביברס בשנת 1266, כדי לאפשר תנועה בטוחה בציר א-סלט-שכם. בין חוקרי המקרא יש המזהים את הגשר עם העיר המקראית "אדם" (מזוהה עם תל א-דאמיה, כ-1 ק"מ ממזרח לגשר, (אשר לידה היה מעבר ששימש את בני-ישראל בחצותם את נהר הירדן:

"ויעמדו המים היורדים מלמעלה, קמו נד אחד הרחק מאוד באדם, העיר אשר מצד צרתן, והיורדים על ים הערבה ים המלח תמו נכרתו, והעם עברו נגד יריחו — "יהושע ג, ט"ז

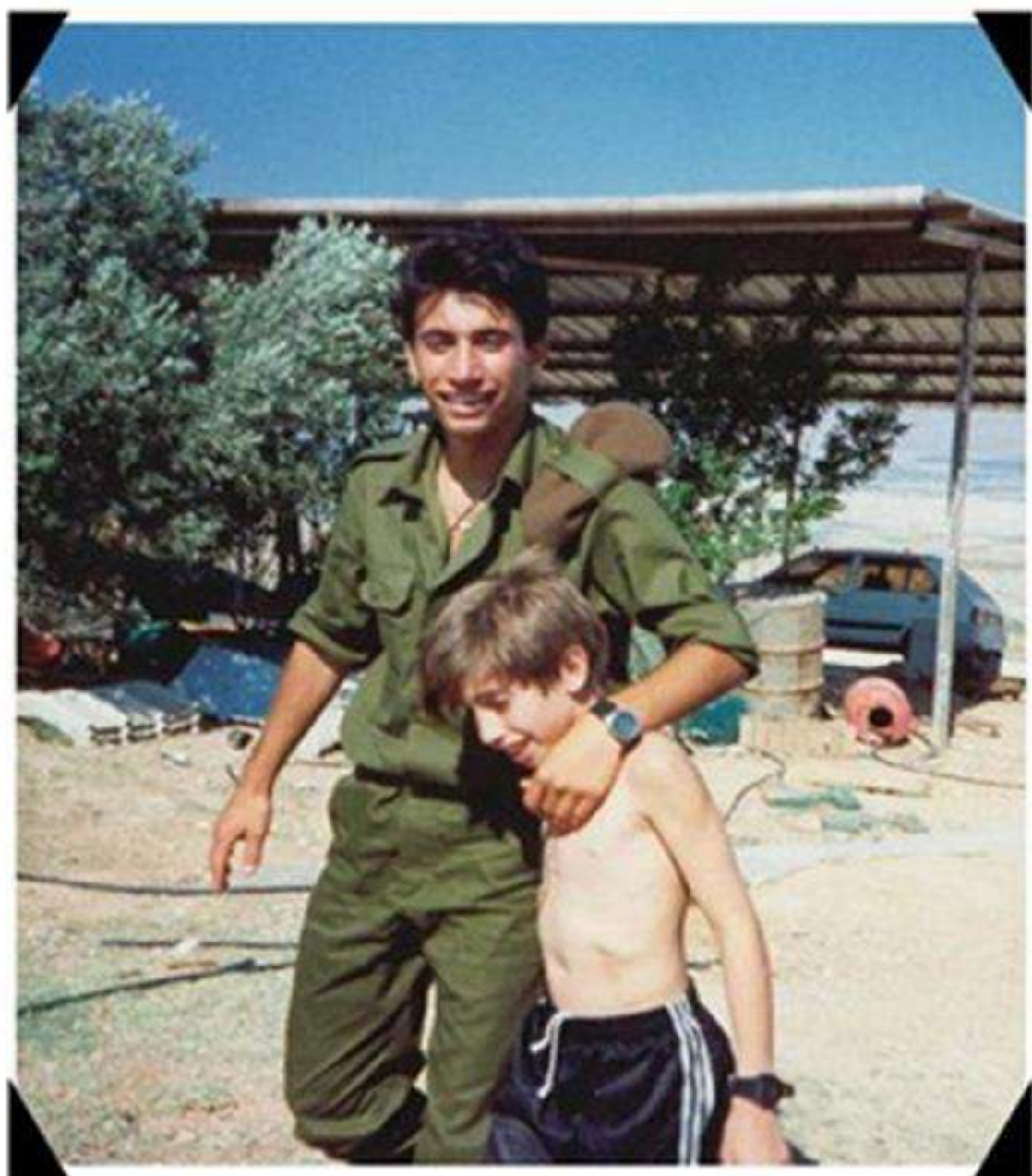
הגשר העתיק, באורך 93 מטרים, עוד עמד על תילו בתחילת המאה ה-20, אולם לא היה בשימוש מכיוון שתוואי נהר הירדן עבר מזרחה, והגשר נותר בריחוק של כמה עשרות מטרים מהנהר. בשנת 1933 הוכרז על תחילת עבודות לבניית גשר חדש, ובשנת 1934 הוקצבו 12,000 ל"א"י לחידוש הגשר ונפתחה במקום תחנת מכס. בשנת 1935 תוכנן להעמיד במקום גשר דמיה את הגשר הישן של גשר אלנבי לאחר החלפתו של זה בגשר חדש.

עם האח אוהד

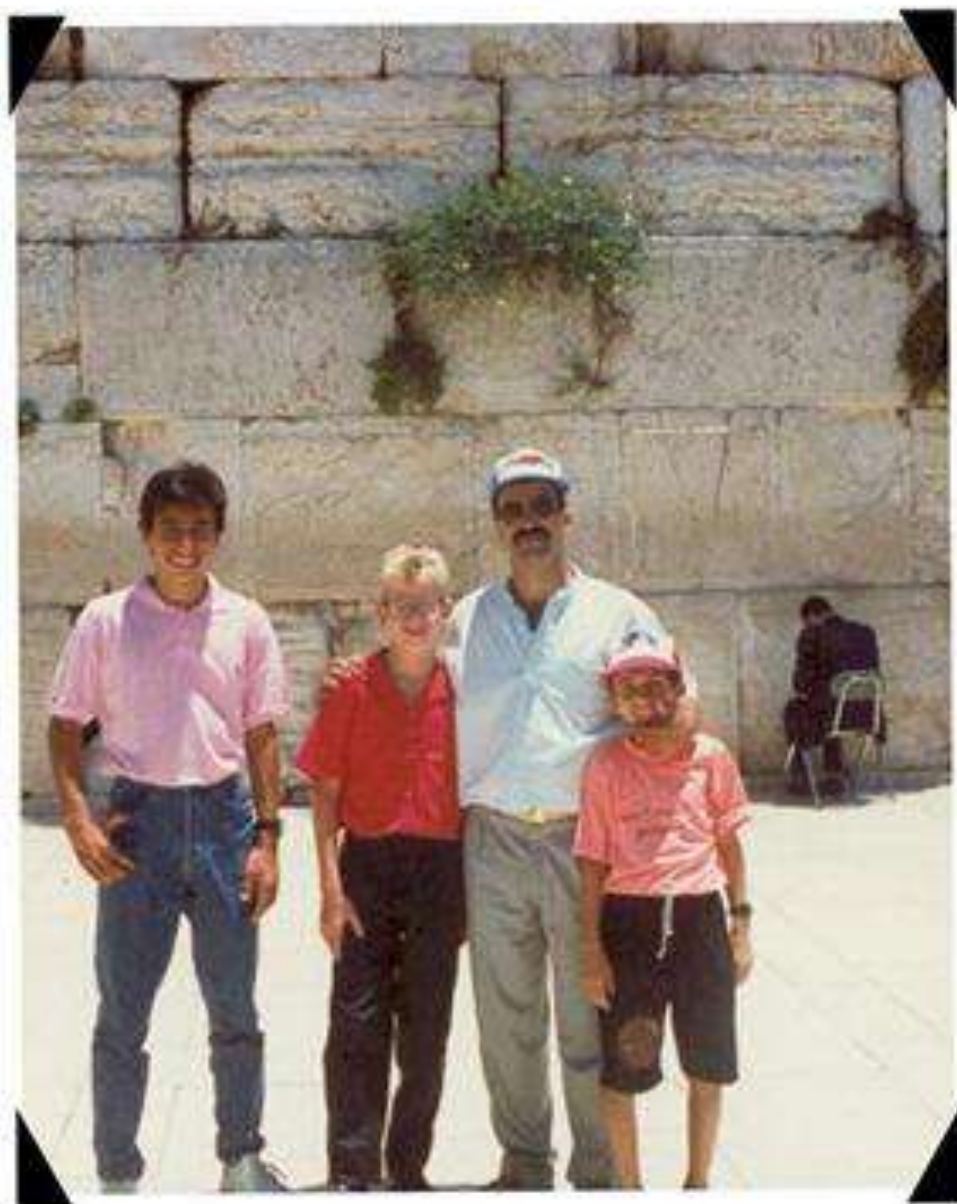
החיוך של גד

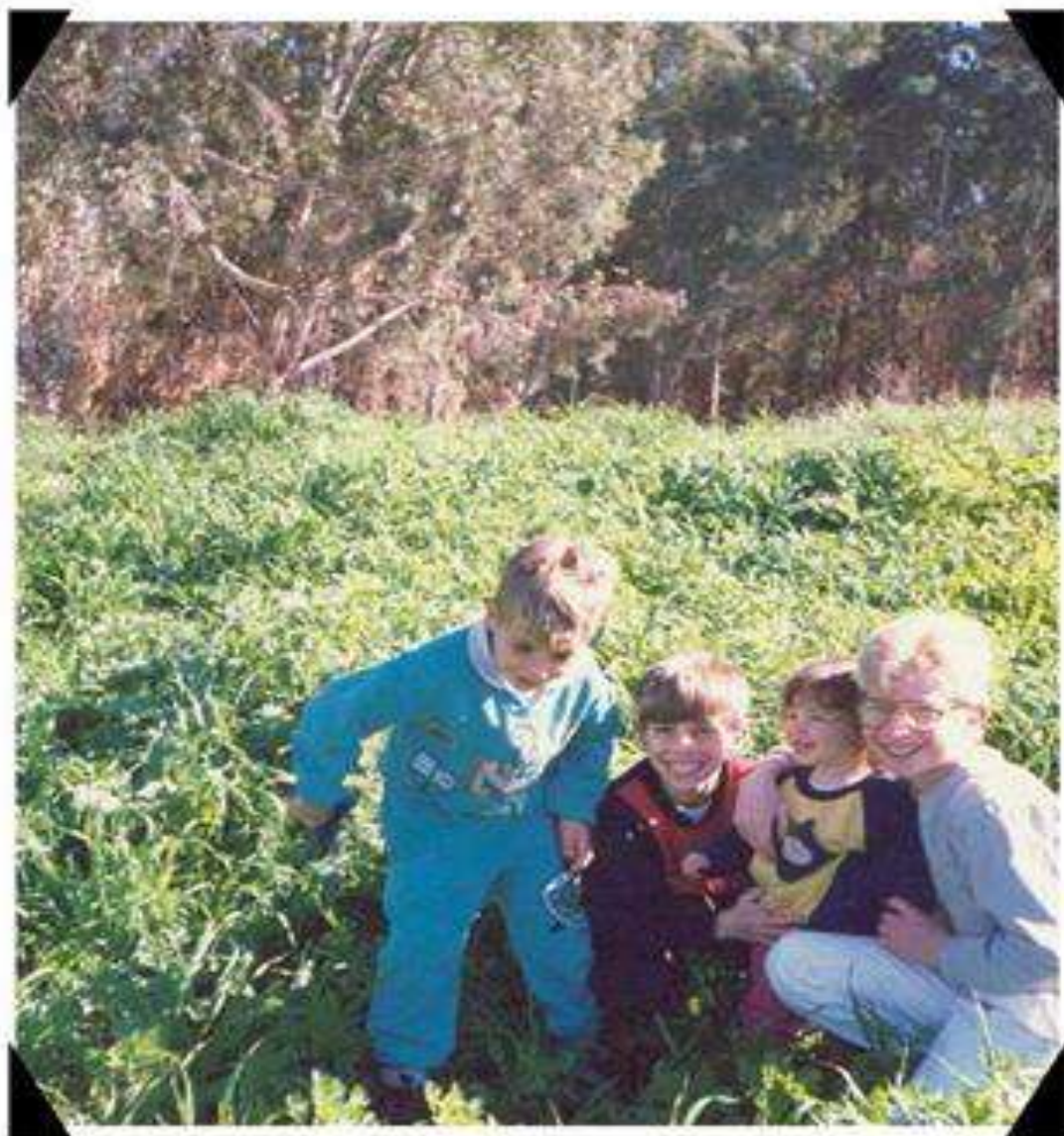
תמונה עם אבא שאול

בכותל עם אריק ז"ל , אופיר והאבא

אריק , אוהד ואדווה

האחים: אריק ואוהד

תמונה מהגן

טיול שנתי

בית ספר גפנים שבו למד גד

"האדם אינו אלא תבנית נוף מולדתו"

גפנים

חזון ביה"ס

בית ספר "גפנים" יהיה מקום יציב, בטוח ומוגן עבור כל הבאים בשעריו. צוות בית הספר יטפח בתלמידיו תחושה של משרבות ושל אחריות. כלפי הסביבה, מורשת העם ומדינת ישראל. תחושות אלו יעצבו זהות יהודית, ציונית ולמוקרטית ונאוה לאומית אצל תלמידי בית הספר. צוות בית הספר יעודד את הסקרנות הטבעית יכיר בשונות שבין תלמידיו ויתן להכרה זו ביטוי מעשי בהתנהלות היום יומית ובתפישות החינוכיות. צוות בית הספר יחנך את תלמידיו לשאוף למצוינות ולמימוש עצמי וזאת בדרך של כבוד וסובלנות לאחד.

בית ספר "גפנים" הוקם במושב פצאל בשנת 1978 ונקרא על שם היישובים הראשונים בבקעת הירדן: גלגל, פצאל, נתיב הגדוד, יפית ומשואה. הוא הועבר למתחם משואה ב-1980. אוחד עם ביה"ס רגב ב-1987 ועם ביה"ס ע"ש הנ"ד - מעלה אפרים ב-2006.

המשרד הלאומי להגנה

מושב ארגמן

בשנת 1968 עלה כח חלוץ למקום המושב להקים
היאחזות נח"ל מטעם תנועת המושבים, בהמשך הועבר
המקום לתנועת יישובי חרות-בית"ר, ואזרח ב 18-במאי
1971.

ב 1973-הגרעין המייסד כלל קבוצת משפחות ילידי הארץ
ומתנדבים מחו"ל. ארגמן הוקם כמושב שיתופי.
שם היישוב ניתן לו בידי רחבעם זאבי, אלוף פיקוד המרכז
בזמן הקמתו, השם מורכב מראשי תיבות שמם של מח"ט
הבקעה אל"ם אריה רגב וקצין המבצעים החטיבתי סרן גד
מנלה, שני מפקדי צה"ל שנפלו באזור הבקעה במרדף
אחר מחבלים.

השם ארגמן בנוי מראשי תיבות שמם ארג = אריה רגב,
גמן = גד מנלה. - **שעל שמם נקראו האחים גד ואריק ז"ל**

המכללה לחיל חימוש.

המכללה הטכנולוגית של חיל החימוש זהו בית ספר תיכון ומכללה, אשר תפקידם להכשיר טכנאים והנדסאים לחיל החימוש.

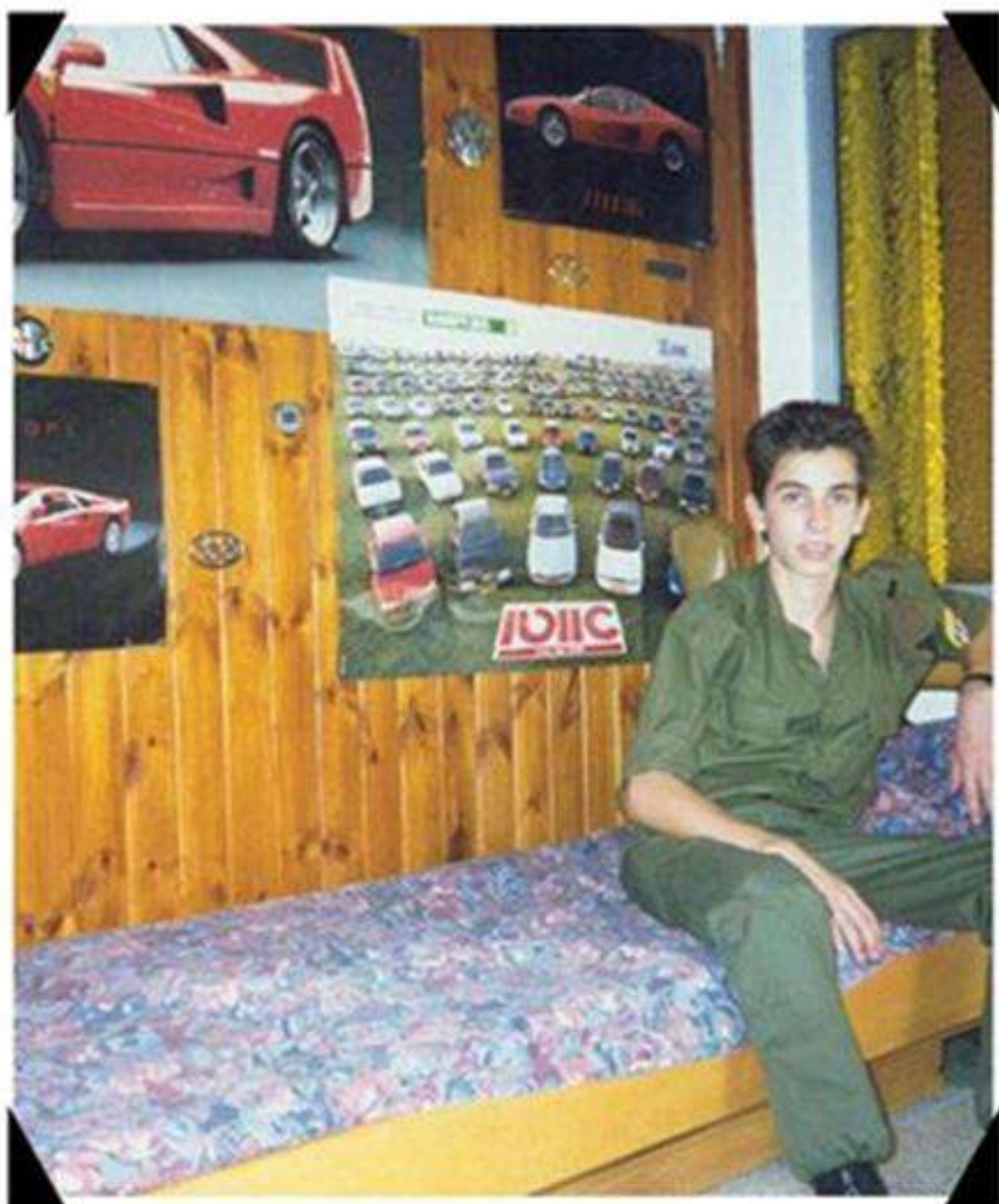
התלמידים בבית ספר זה היו מוגדרים כשוחרים, שוחר הוא תלמיד בית ספר תיכון בעל ציביון צבאי, או נער לפני גיוס הלומד במסגרת קדם-צבאית (קד"צ (או טרום-צבאית) טר"צ. (שוחרים נמצאים תחת משמעת צבאית מלאה, הכוללת לבוש צבאי. את הלימודים במכללה מתחילים בכיתות ט' או י' ומסיימים אותם או בכיתה יב' או בכיתה יד'.

בית הספר הוקם בשנת 1958 בצריפין במחנה של בה"ד 20 והתקיימה בו מסגרת של פנימיה.

בשנת 2015 בית הספר נסגר עקב תוכנית פינוי של מחנה צריפין ומעבר בה"ד 20 לעיר הבה"דים. התלמידים פוזרו בין תיכונים שונים.

השומר גד

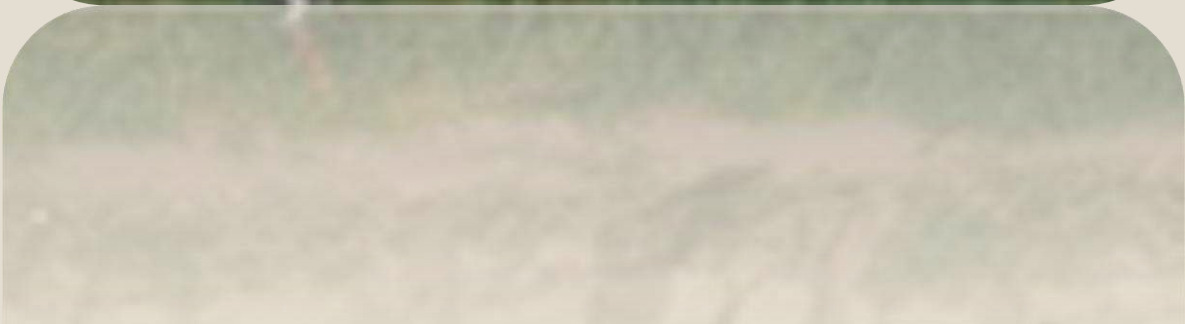

ביקור באלעל

גד אהב במיוחד כלבים וסוסים

גד על הסוס

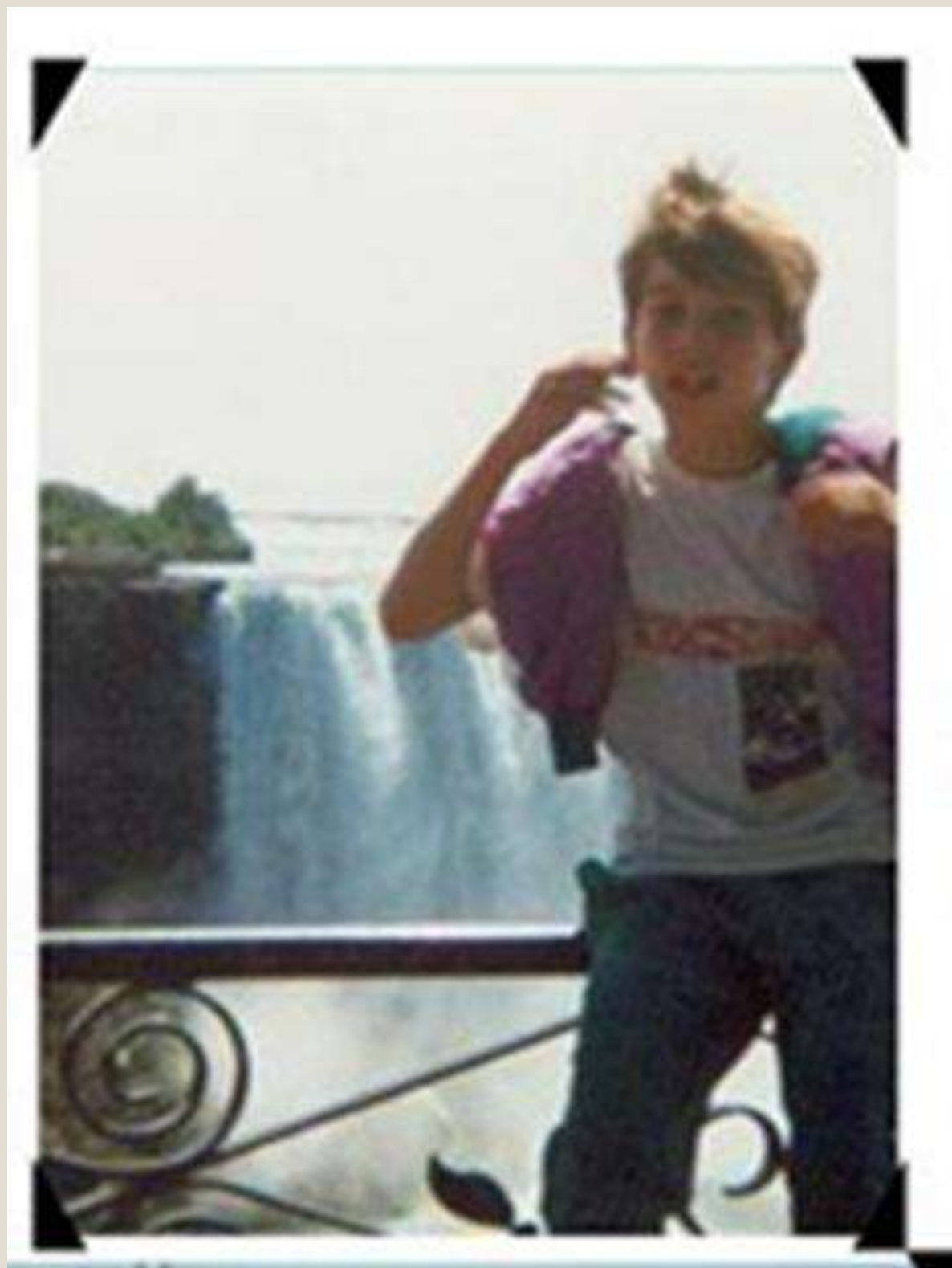

גד על האופנוע

טיול בר מצווה לקנדה

עם האחות אדווה

חבר מהמכללה גולן

טיול בגולן

תמונה בשלג

בנובמבר 1994 חזר גד מהמכללה
צהוב במיוחד,

עקב כך אושפז בבית חולים
עין כרם בירושלים.

שם פרפסור שובל איבחן כי גד סובל
מתפקודי כבד גרועים ונצרך
להשתלה.

לשם כך טסה המשפחה לצרפת
אך גד לא שרד את ההשתלה ונפטר
שם .

נפטר בתאריך כ"ז בטבת תשנ"ה
(30.12.1994).
בן 61 בנופלו.

מקומות שגד ז"ל הונצח בהם

פינת זיכרון לגד במכללה

אנדרטה לזכר הנופלים בבית שאן

האנדרטה בבית שאן לזכר בני המקום שנפלו במערכות ישראל. האנדרטה הוקמה ביוזמת העירייה בתשל"ה (1975).

האנדרטה ברחבת בטון על גבעה בגן הציבורי, לפניה לפיד זיכרון ודגלי ישראל. בגן הסמוך ניצב תותח אפור שקנהו נישא מעלה. האנדרטה מעוצבת כחומת בטון לבנה ומחורצת שראשה משופע וצידה הימני קעור, וממנו צומח עמוד לבן כמעין שלהבת אש. במרכז העמוד סמל צה"ל ובראשו מגן דוד. במרכז החומה שבעה לוחות שיש שחורים בצורת נרות, בעמוד כל נר חקוקים שמות הנופלים ועל אבוקת הנר נחקקה התקופה בה נפלו.

ושמו של גד מופיע שם.

בית יד לבנים בית שאן

ארגון "יד לבנים" החל מרעיון שהובא במכתבה של אם שכולה למערכות העיתונים בתום מלחמת העצמאות, והתפתח למוסד ארצי המייצג את המשפחות השכולות ונתמך על ידי משרד הביטחון, העיריות והמועצות המקומיות. הארגון מפעיל כ-70 מרכזים ושלוחות במרבית ערי ישראל. בכל מרכז יש חדר זיכרון שבו מונצחים חללי אותו יישוב, ומתקיימות פעילויות חינוכיות ותרבותיות שונות להנצחת החללים. במרכז בבית שאן מונצחים חללי העיר מכל מערכות ישראל.

בית יד לבנים בבית שאן בנוי מאבן שחורה ולבנה, הכניסה לבניין מהודרת ועץ זית ניטע לצד הדלת. לצד הבניין רחבה מרוצפת שאותה תוחמת גדר המפרידה בין הבניין לבין הספרייה. לאורך גדר זו, בין עמודי הבטון שבה, הוצבו שישה לוחות מתכת בצבע חאקי החתוכים בדמויות חיילים. במרכז כל לוח יש לוחית אבן ירוקה ובה, באותיות מתכת, שמות הנופלים לפי תקופות. במרכז הגדר לוח מתכת מלבני ובו תבליטים וחיתוכים בצורת כוכבים ומגיני דוד, בראש הלוח נכתבה בפס אור אדום המילה "יזכור". בפנים הבית מצוי חדר הנצחה. בחדר שני ארונות בעלי מגירות רבות העומדים האחד מול השני כאשר לכל נופל מוקדשת מגירה הנושאת את שמו ומכילה חומר כתוב אודותיו. בכניסה לחדר מצויה עמדת מידע ממוחשבת להנצחת הנופלים ולתיעוד המורשת.

האתר הוקם ומתוחזק ע"י אנשי בית יד לבנים ועיריית בית שאן.

בית יד לבנים בית שאן

אנדרטת הבקעה

ההתיישבות בבקעת הירדן החלה בסוף שנות השישים. היא התרחבה אחרי מלחמת ששת הימים ב, 1967-אז התייצב קו הגבול בנהר הירדן. ההתיישבות החקלאית כוללת 21 יישובים. זהם מאוגדים במועצה האזורית בקעת הירדן, המשתרעת בשטח שבין המורדות המזרחיים של הרי שומרון במערב ובין נהר הירדן במזרח. האנדרטה מנציחה את בני יישובי המועצה שנפלו בכל מערכות ישראל.

תיאור האנדרטה

האנדרטה ממוקמת על גבעה לצד האנדרטה לנופלים במערכות הבקעה במלחמת העצמאות, היא צופה אל נוף הבקעה. ובנויה משלושה סלעים מסלעי המקום. לפני הסלעים רחבה מרוצפת גרנוליט בשני צבעים, ולצידה דגל ישראל. על הסלע הימני לוחיות מתכת ועליהן חקוקים שמות החללים בפיגועי הטרור ופעולות האיבה, על הסלע השמאלי שמות חללי צה"ל. והוצמדו אליו לוחיות מתכת בהירות ועליהן הפסוק: "הבן יקיר לי... כי מדי דברי בו זכור אזכרנו) "ירמיהו ל"א, י"ט.

האנדרטה הוקמה ביוזמת המועצה האזורית.

אתר הנצחה לחיל חימוש בנתניה

חיל החימוש הוא חיל תומך לחימה באגף הטכנולוגיה והלוגיסטיקה של צבא הגנה לישראל. ראשיתו בשירות החימוש של ההגנה, ובשנת 1951 הוקם בשמו הנוכחי. עיקר עיסוקו של החיל הוא באחזקת ופיתוח אמצעי לחימה ואמצעים לסיוע ללחימה. אנשיו עוסקים במחקר, פיתוח, ניסוי ובחינה של מערכות לחימה, פיתוח שיטות האחזקה והכשרת כוח אדם לצורך מתן מענה אחזקתי לכל ציוד הלחימה. אנשי חיל החימוש אחראים על אחזקת מגוון רחב של מערכות ואמצעים, החל מנשקו האישי של החייל ועד לטנק המרכבה, ונמצאים בכל יחידות צה"ל בחזית ובעורף. האתר, בעיר נתניה, המאמץ את החיל, מנציח את נופלי חיל החימוש בכל מערכות ישראל.

אתר ההנצחה נמצא במערב העיר, סמוך לחוף הים ולבית יד לבנים. במקום נבנה בית חיל החימוש. האנדרטה ניצבת לשולי רחבת אבן גדולה בה פזורים פסלים בצבעים שונים שעוצבו מחלקי טנקים, תותחים ופריטים אחרים. האתר כולו מוקף בלוחות פלדה שעליהם תבליטים מחלקי נשק. כל פריטי הזיכרון באתר נבנו והורכבו על ידי אנשי חיל החימוש. ברחבה קיר זיכרון העשוי לוחות פלדה, ועליו חרוטים שמות הנופלים. לצד הקיר נר זיכרון המורכב מצריח טנק ומאחוריו שורת קנים ניצבים זה לצד זה, שניים מהם צבועים אדום וצהוב, צבעי היחידה. לרגלי הקיר הפסוק: "הנה אני מביא בכם רוח וחיייתם" ("יחזקאל ל"ז, ה). (בצידו השני של הקיר מצבת זיכרון בצורת חצובה העשויה מקני תותחים. במרכזה, על לוחית מתכת, מילות שיר משל משה טבנקין: "היה נערנו כצוק הגלבוע, היה כמעוף נעוריו נאדר /אמיץ ונועז, גבוה גבוה, עד אחרון רגעיו מול הצר."

הקמת האנדרטת ההנצחה הייתה ביוזמת אנשי חיל החימוש, אנשי יד לבנים ועיריית נתניה. נחנכה בכ' בסיוון תש"ן. (13.6.1990)

אדריכלים: רות זלמן ענב
פסלים: דינה מרחב, זלמן ענב, דן רפפורט, טוביה מרגלית, אהוד שחורי וג'ורג' אונגרי.

אתר הנצחה לחילי חיל חימוש נתניה

גד הונצח גם
בחוג טוקמנדו שהמשפחה
עשתה בשביל הנערים
השביל שעולה לסרטבקה.

מקום מנוחתו: בית העלמין בית שאן
(חלקה צבאית).
חלקה 1 : שורה 2 : קבר 1 :
ת.נ.צ.ב.ה

דבר הסטודנטית

במהלך הכנת האלבום, תוך כדי שנכנסתי לסיפורם של משפחת אביטל, היה לי קשה להכיל את הטרגדיה, אך כשהסתכלתי שוב ושוב בחיוכו השובה של גד, הבנתי מה אנחנו מותירים בעולם, ולא משנה באיזה גיל אנחנו עוזבים אותו.

גד היה ילד שאהב את הטבע, אהב חיות, וחייך הרבה. הוא היה סקרן לדעת וללמוד וחלם לפתח טכנולוגיה לצה"ל, הוא היה ילד שכולם אהבו כך מספר אביו. אני מודה על ההצצה הזאת שניתנה לי לעולמו של נער עם הרבה ברק בעיניים, שאומנם עזב את העולם מוקדם אך הותיר אחריו הרבה תשוקה לחיים. מקווה שהיטבתי לתאר את גד ולהנציח אותו בכבוד לו הוא ראוי.

תודה רבה לאביו שאול אביטל, על כל העזרה בהכנה, על כך שפתח את ליבו ונתן את זמנו בשביל להשיב על השאלות. מאחלת לך שתראה רק נחת ושמחה בחייך אתה אדם גדול. מאחלת שנזכה אנחנו החיים לכבד ולהנציח את אלו שהלכו בטרם עת.